

sikret gennem optagelsesbestemmelsernes krav om mindst 5 ugers arbejde, jfr. lovens § 41, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 8.

Det er ikke rimeligt, at der opstilles et alderskriterium. I den nuværende situation vil der blive tale om ledighed ud over 12 måneder, også for personer under 22 år. Vi kan til nød acceptere arbejdsbetingelser som dokumentation for tilknytning til arbejdsmarkedet, men betingelserne må være ens for alle aldersgrupper. Især blandt de unge, der rammes af de stramme arbejdsbetingelser, frygtes, at tab af dagpengerebet også betyder tab af tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Til nr. 9.

Udviklingen på arbejdsmarkedet har vist, at der var behov for den deltidsforsikring, der blev indført i 1970, men udviklingen har også vist, at der er et behov for en udvidelse af begrebet deltidsarbejde i lovens forstand. For det første vil arbejdstidsnedsættelsen pr. 2. december 1974 også smitte af hos deltidsarbejdende, således at mange får en arbejdstid på under 20 timer pr. uge, og for det andet er der blandt de mange, der søger ind på arbejdsmarkedet som deltidsarbejdende, adskillige, der har en ugentlig arbejdstid på under 20 timer. I princippet burde man kunne forsikre sig for enhver mistet arbejdsindtægt, men vi skal foreløbig henholde os til et forslag om at udvide deltidsbegrebet til at være mindst 15 timer og højst 30 timer pr. uge.

Til nr. 10.

Overgangen fra fuldtids- til deltidsforsikring må gøres mere smidig, hvilket bl. a. kan ske ved at betragte et medlem som deltidsforsikret, når deltidsarbejde er opnået. Der henvises endvidere til, at man i overflytningsreglerne mellem de fagligt begrænsede arbejdsløsheds-kasser har fjernet bestemmelsen om, at endelig overflytning først sker efter 5 ugers arbejde.

Til nr. 11.

Den gældende bestemmelse er for stram, idet der kun gives adgang til overflytning til deltidsforsikring *straks* ved anmeldelse af ledighed. Der kan for en fuldtidsforsikret ske ændringer i personlige forhold under en ledighedsperiode, således at medlemmet får særlige og vægtige årsager til alene at påtage sig deltidsarbejde. Der gives da også eksempler på, at arbejdsdirektoratet har truffet sådanne afgørelser, hvor et fuldtidsforsikret medlem i en ledighedsperiode er overgået til deltidsforsikring efter fødsel. Det bør heller ikke være arbejdsfor-

midlingen, der skal afgøre, hvorvidt et medlem har særlig vægtige grunde til alene at påtage sig deltidsarbejde.

Til nr. 12.

Ud over eventuelt fradrag i dagpenge bør andet erhverv kun have betydning, hvis det udføres inden for normal arbejdstid, idet der naturligvis skal tages hensyn til eventuel selvstændig virksomheds betydning for medlemsret.

Til nr. 13.

Hvis det i et fag eller en egn ikke er muligt for arbejdsformidlingen at anvise beskæftigelse, er det underordnet, om det er deltids- eller fuldtidsforsikrede, der er ledige, det er endda billigere for staten, at det er deltidsforsikrede, der er ledige. Såfremt der er efterspørgsel efter fuldtidsarbejdende, bør en arbejdsgiver kunne antage 2 deltidsarbejdende, såfremt der findes ledige af denne kategori. Stk. 2, nr. 2, bør derfor udgå.

Til nr. 14.

Forslaget om at ophæve § 72, stk. 3, må ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve § 55, stk. 3, jfr. under nr. 8. § 72, stk. 4, burde formentlig have været ophævet samtidig med ophævelsen af den tilsvarende bestemmelse for fuldtidsforsikrede (tidligere § 56, stk. 3).

Til nr. 15.

I de gældende bestemmelser er der i realiteten indbygget en selvrisiko på indtil 10 timer pr. uge. Det forekommer ikke rimeligt, at man ikke kan sikre sig for op til 1/3 af sin beskæftigelse.

Den øvre grænse for udbetaling af supplerende dagpenge må være den gennemsnitlige arbejdstid, som medlemmet har haft de sidste 5 uger før ledigheden, og ved fortsat at anvende den fremgangsmåde ved nedsættelse af dagpenge, at dette sker efter forholdet mellem medlemmets arbejdsfortjeneste i vedkommende uge og den hidtidige arbejdsfortjeneste, undgår man, at supplerende dagpenge + løn overstiger indtægten forud for ledigheden.

Til nr. 16.

Forslaget er en konsekvens af den med lov nr. 317 af 19. juni 1974 gennemførte ophævelse af § 60.

Det må eventuelt ved ændringsforslag til 2. eller 3. behandling fastsættes, hvilke yderligere konsekvensændringer vedtagelsen af nærværende lovforslag vil medføre.